Unde ne vom petrece vacanța de iarnă?

Interviu cu tov. Nicolae Bozdog, președintele O.N.T.

Cu tot decalajul pe care ultimele decenii ni-l impun în calendarul tradițional al sezoanelor, nu ne putem sustrage, în plină lună noiembrie, chemării irezistibile a iernii. Anotimpul zăpezilor e aici, aproape, la cîteva file de calendar. E timpul să facem proiecte. Cum spunea un prospect turistic: un an de muncă fără vacanță de iarnă, e ca o masă bună fără desert! Cine nu visează la zarea de cleștar a munților, la voluptatea schiatului pe pîrtii de hermină, la bronzul soarelui de iarnă? Stendhal, care a copilărit la Grenoble, îndemna: „Să ne umplem pieptul cu aerul din vîrf de munte, acolo unde se nasc rîurile...".

România e din belșug dotată de natură — constatare pe care au confirmat-o de atîtea ori numeroși turiști străini. Obișnuiți cu Alpii, de la Chamonix pînă în Tirolul austriac, ei descoperă cu uimire Carpații românești, care întrunesc frumusețile iernilor alpine și strălucirile soarelui de sud. Dar, oricît de splendidă ar fi zestrea firii, fără intervenția și aportul mîinilor omenești nu poate fi vorba de vilegiaturi hibernale. Așa s-au născut stațiunile de sporturi de iarnă. Peste ele trec însă, cu implacabilă seninătate, semnele vremii care pretind înnoiri. Turism de iarnă nu se mai poate face numai cu „forme" noi, cu măsuri organizatorice, cu inițiative, oricît de pline de imaginație. În primul rînd sînt necesare mijloacele materiale, bazele care conferă unei localități titlul de onoare de mare stațiune modernă.

Informați că pentru sezonul de iarnă 1967—1968 Oficiul Național de Turism s-a pregătit judicios, ne-am adresat președintelui instituției, tov. Nicolae Bozdog, rugîndu-l să împărtășească cititorilor noștri liniile mari dar și detaliile planului complex menit să vină în întîmpinarea dorințelor turiștilor și ale iubitorilor de sporturi de iarnă din țara noastră.

— Ce intenții au stat, tovarășe președinte, la temelia proiectelor dv. pentru sezonul de iarnă?

— Intenția care ne călăuzește de mai multă vreme, la Oficiul Național de Turism, este sporirea activității turistice în general și desfășurarea ei pe întreg spațiul calendaristic, pentru a obține astfel o eficiență maximă în raport cu echipamentul nostru actual. Iarna, cu toate atracțiile ei de necontestat, ni se pare, într-un fel, sezonul cel mai favorabil dispersării efortului turistic pe întreg anul, descongestionării sezonului estival atît de aglomerat și în consecință cu atîtea dificultăți de rezolvat. Pentru a avea însă un sezon turistic de iarnă tentant, mijloacele propagandistice obișnuite — cu distribuirea oricîtor pliante — nu mai sînt îndestulătoare. Din experiența general acceptată, noi am înțeles că realizarea unui turism hibernal atrăgător este indispensabil legată de asigurarea confortului și a mijloacelor mecanice care scutesc pe schiori de eforturi inutile. Rețineți, vă rog, că intențiile noastre se referă la o mare masă de turiști și de amatori de sporturi de iarnă, care caută satisfacții maxime într-un interval de timp limitat. Cum însă, în domeniul îndeplinirii doleanțelor firești ale acestei categorii de turiști, nu poți înfăptui totul dintr-o dată, intențiile noastre sînt imediate dar și de perspectivă. Nu vă îngrijorați. Realizările de anul acesta sînt mostre destul de grăitoare pentru a deschide pofta pentru viitorul apropiat.

— Puteți să ne prezentați cîteva mostre de acest fel?

— Ideea centrală a preocupărilor noastre a fost crearea unor stațiuni moderne de sporturi de iarnă, demne cu adevărat de acest nume. Realizarea acestui deziderat impunea dotarea stațiunilor existente cu noi cabane și hoteluri, modernizarea unor căi de acces montane, darea în exploatare a unor mijloace mecanice de transport pe cablu pentru practicanții sporturilor de iarnă. Sîntem siguri că anul acesta vizitatorii obișnuiți sau noi ai Văii Prahovei vor găsi multiple prilejuri de mulțumire. Cu noile lor teleferice și teleschiuri, Sinaia, Predealul și, dincolo de vale, Poiana Brașovului, vor oferi un tablou ameliorat ale cărui detalii vă stau la dispoziție (n.a. detalii pe care le folosim în materialul alăturat).

— Ce a determinat concentrarea atenției și eforturilor dv. asupra Văii Prahovei?

— Este un adevăr îndeobște cunoscut că pe Valea Prahovei se întîlnește punctul maxim al traficului turistic din România. Dacă vom lua strict geografic și statistic porțiunea dintre București și Brașov, vom constata că în această zonă gravitează peste două milioane și jumătate de locuitori, deci o proporție considerabilă față de populația țării. Este firesc ca dintre aceștia să se recruteze un număr impresionant de iubitori de drumeție și de sporturi de iarnă. Acest punct de vedere a determinat canalizarea investițiilor O.N.T. cu precădere spre zona amintită. Ceea ce nu însemnează că vom neglija restul țării. De pe acum pot să vă spun, de pildă, că anul viitor vor începe în munții Banatului lucrările pentru montarea unui teleferic care va transporta pe vizitatori spre stațiunea de altitudine Muntele Mic.

— Cum considerați raportul dintre turism și sport în condițiile stațiunilor de iarnă?

— Nu există plăcere mai mare pentru turistul hibernal decît să se dedea voluptăților sporturilor specifice: schi, patinaj, sănius. Carnavalurile, focurile de tabără pe zăpadă, excursiile sau festivalurile muzicale sînt desigur interesante, dar majoritatea timpului vilegiaturistul și-o dedică totuși sportului. Așadar, în cadrul vacanțelor de iarnă (care se întind de la 8 zile pînă la două săptămîni), vom pune la dispoziția grupelor de turiști instructori de schi și centre de închiriat materiale sportive. Cu sprijinul federațiilor de specialitate și al cluburilor sportive ne-am propus să organizăm concursuri populare atractive și spectacole sportive prin competiții de o anumită anvergură. Nădăjduim, în acest fel, să avem un sezon de iarnă plin de satisfacții.

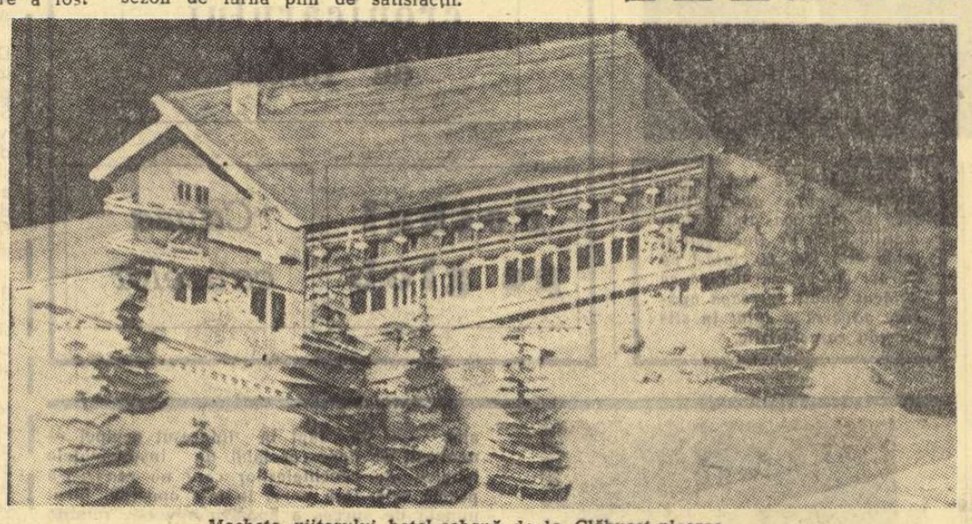

Macheta viitorului hotel-cabană de la Clăbucet-plecare.

Cum va arăta în viitorul cel mai apropiat:

SINAIA

Risipită pe ultimele pante ale muntelui Furnica, stațiunea Sinaia și-a cucerit, în aproape un secol, porecla binemeritată de „perlă a Carpaților", Sportivilor le stau la dispoziție: telefericul cu scaune (construit în 1962) care în 20 de minute îi urcă de lîngă hotelul Alpin (cota 1400) pînă sub vîrful Furnica, deservind pîrtiile de schi din zona Vîrful cu Dor-Furnica: un schilift (intrat în funcțiune în 1966) pe pista de slalom de pe Vîrful cu Dor; două teleschiuri mobile de capacitate mică (200 persoane pe oră) montate pe distanțe de 200—250 metri în preajma hotelului Alpin.

Perspective. Cu sprijinul întreprinderii Sfatului popular regional Ploiești (al cărui ritm actual de lucru lasă de dorit) vom putea circula, din toamna anului 1968, pe o șosea nouă, modernizată, pînă la hotelul Alpin. Pînă la 1 decembrie 1968 se vor încheia lucrările, deja începute, pentru instalarea unui teleferic de mare capacitate, cu două cabine de cîte 30 de persoane, care vor circula, cu viteza de 30 km pe oră, între hotelul Alpin și vîrful Furnica, deasupra Căldării lui Carp, de unde se ramifică diferite pîrtii de schi pentru consacrați, precum și piste ușoare spre platoul Bucegilor pentru începători. Pentru sezonul 1968/69, Sinaia va mai fi dotată cu încă un teleschi de mare capacitate.

PREDEAL

Pe valea superioară a Prahovei, în curmătura unde șoseaua trece de pe versantul sudic al Carpaților pe cel nordic, se află stațiunea Predeal (1033 m alt.), cea mai înaltă așezare urbană din țara noastră. La dispoziția sportivilor stau tradiționalele terenuri de schi de pe Clăbucetul Taurului (deservite de un teleferic cu scaune și de un teleschi mobil furnizat de firma franceză „Baby-Teleski") și de pe Cioplea. Dintre noutăți menționăm: pînă la 25 decembrie va fi dat în exploatare un nou teleschi construit în România (distanța 600 m, capacitatea 450 persoane pe oră) montat în partea inferioară a pîrtiei de pe Clăbucet; pînă la sfîrșitul lunii decembrie se vor încheia lucrările de iluminare a aceleiași pîrtii, cu baterii speciale de reflectoare prevăzute cu filtre, orientate spre vale pentru a nu-i jena pe schiori și a scoate în evidență denivelările.

Perspective. Predealul (ca și celelalte stațiuni) va fi dotat cu „baby-teleschiuri" mobile (pe distanța de 200—250 m) de capacitate mică (200 persoane pe oră), a căror fabricare a început în țara noastră. Va fi modernizat drumul spre cabana Trei Brazi, deschizînd astfel mai larg noi posibilități de schiat pentru începători. Dar cele mai importante instalații în zona Predealului le reprezintă două noi hoteluri-cabane ce vor fi gata anul viitor: unul la Clăbucet-plecare (cu 100 de locuri) și celălalt la Trei Brazi (80 locuri), ambele cu un grad ridicat de confort.

POIANA BRAȘOV

La 12 km de oraș, o localitate potolită de cură climaterică, Poiana Brașov a devenit în ultimul deceniu o celebră stațiune de sporturi de iarnă. Multiplele instalații sportive de aici (teleferic, teleschi, trambuline etc.) sînt binecunoscute. Li se vor adăuga pînă la sfîrșitul lunii decembrie 1967 sau începutul lunii ianuarie 1968: două noi teleschiuri, unul între Poiana Ruia și Cristianul Mare (distanța 600 m, capacitatea 350 persoane pe oră), altul pe coasta Kantzelului (200 m, 300 persoane pe oră); iluminarea, pentru schi de noapte, a pîrtiei de slalom; noi „baby-teleschiuri" în poienile din stațiune; darea în funcțiune a noului hotel (cu 140 locuri).

Perspective. Din 1969 va circula și la Poiana Brașov un teleferic cu cabine de mare capacitate, paralel cu actualul teleferic cu scaune. Au început, de asemenea, lucrările la patinoarul artificial (de dimensiunile: 50/86 m) care va fi pus la dispoziția publicului în toamna anului 1968.

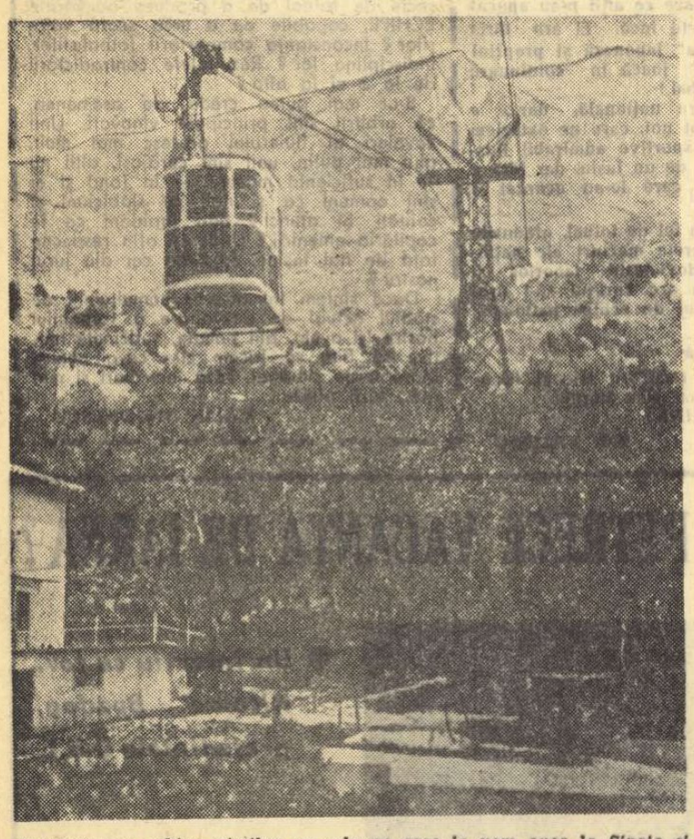

Teleferic cu cabine, similar cu cele pe care le vom avea la Sinaia și Poiana Brașov. (Cel din fotografie funcționează în Italia, între Malcesine și Monte Baldo).

Grupaj realizat de
VICTOR BĂNCIULESCU

Cînd va fi zăpada bună de schiat?

- Se anunță iarnă timpurie
- Vom schia din noiembrie pînă în aprilie

Gerul și recele Boreas, care a fost zăgăzuit aproape toată toamna în mările întunecate ale Polului, de căldul și blîndul Zefirus, se va răzbuna curînd, transformînd ploile în ninsori și acoperind cu aripile sale albe colții de cremene ai Carpaților, ce străpung ca sulițe uriașe pînza deasă de nori, îndreptate către albastrul glacial al cerului de iarnă românesc.

Acest curent polar ne va aduce anul acesta o iarnă timpurie în toată regiunea montană. Chiar spre sfîrșitul deceniului a doua a lunii noiembrie, zona alpină se va acoperi cu un important strat de zăpadă, pe care nopțile friguroase dintre 21 și 30 noiembrie îl vor fixa pentru toată iarna. Aceasta înseamnă că, la altitudini mai mari de 1 600 m, sezonul sporturilor de iarnă se poate deschide începînd cu 20 noiembrie. Este de așteptat ca decada a treia a lunii Dianei să fie, pe crestele Carpaților, rece, liniștită și mult însorită, favorabilă băilor de ultraviolet montan.

În decembrie, întreg teritoriul țării va fi îmbrăcat în alb, iar grosimea zăpezii, chiar pe pantele sudice ale masivelor, va depăși 20—30 cm. Cerul va fi mai mult noros, excepțînd intervalul 18—25 decembrie, cînd va deveni variabil și cînd temperatura va urca, ziua, deasupra lui zero grade, inmuind zăpada situată la altitudini mai mici de 1 200 m.

Sfîrșitul lui decembrie și începutul lui ianuarie vor fi cu moină pe pantele sudice ale Carpaților din cauza vîntului de nord care va lua caracter de föhn și care va topi o bună parte din stratul de zăpadă de pe aceste versante.

Între 4 și 27 ianuarie 1968, va ninge des și se vor depune mari cantități de zăpadă, ce vor umple multe văi ascunzînd marcajele. Între 5—11 și 21—31 ianuarie, se vor înregistra geruri intense.

La înălțimi mai mici de 1 600 m, stratul de zăpadă se va menține destul de gros pînă la sfîrșitul lunii februarie, cînd va începe să se topească accentuat. La altitudini mai mari de 1 600 m zăpada va persista și în aprilie cînd se vor semnala chiar noi depuneri de zăpadă, astfel că în căldările glaciare se va putea schia și în a doua lună de primăvară.

Este prematur a se indica de pe acum perioadele de mare viscol în munți, intervalele cu ceață persistentă sau epoca avalanșelor.

Ceea ce trebuie reținut din aceste rînduri este că, în iarna care intrăm, nu va fi nevoie să se care zăpada cu coșul pentru a se amenaja pîrtia de bob, că zăpada va cădea timpuriu și va dura mult, mărind astfel considerabil durata sportului alb în toți Carpații și pe toate versantele.

NICOLAE TOPOR

comentarii • rezultate • clasamente

UN PROCEDEU TEHNIC STRĂIN ARBITRILOR NOȘTRI?

Nu o dată i-am auzit pe jucători plîngîndu-se: „Cum să mai pui un „capac", cînd sînt sancționat aproape fără excepție!" Fără a le da deplină dreptate, pentru că uneori încercările de a opri aruncarea la coș sînt de fapt faulturi, trebuie să spunem că de foarte multe ori baschetbaliștii noștri sînt frînați în intenția lor de a utiliza un procedeu tehnic considerat în mod greșit modern în țara noastră. Spunem în mod greșit, deoarece „capacul" a devenit de mulți ani frecvent la echipele de talie mondială. Neadaptabilitatea și lipsa de curaj a unor arbitri în aplicarea prevederilor regulamentare mai delicate au dus însă la acest anacronism, cu influențe vădit negative în comportarea jucătorilor noștri în întîlnirile internaționale.

Deși meciurile internaționale vizionate în țară sau peste hotare au oferit nenumărate exemple, unii dintre arbitri, conducători ai partidelor divizionare, persistă în a sancționa acest procedeu, deși corectitudinea lui este evidentă. Două cazuri le-am înregistrat chiar duminică dimineață, în sala Floreasca. La meciul masculin Rapid—Universitatea Cluj, Ivan (Rapid) i-a aplicat lui Rühring un capac clasic. Arbitrul A. Balaș a fluierat însă fault! În partida feminină I.C.F.—Mureșul, jucătoarea Balaș (Mureșul) i-a oprit aruncarea lui Iliescu tot printr-un capac, dar arbitrul P. Pasăre a sancționat-o prompt! Și astfel de exemple sînt sumedenie.

Poate constitui această manieră de arbitraj o încurajare a jocului combativ, a aplicării apărării agresive, a folosirii tuturor mijloacelor permise de regulament? Poate fi această manieră un sprijin pentru baschetbaliștii noștri fruntași, pentru antrenori, pentru însăși dezvoltarea calitativă a baschetului românesc? Ce părere au arbitrii? Dar Colegiul central al arbitrilor?

★

Poate că nu este cel mai tipic exemplu, însă meciul I.C.F.—Mureșul ne-a amintit de o problemă veche, dar din păcate și acum actuală a baschetului nostru feminin: lipsa de concordanță dintre posibilitățile tehnico-tactice individuale ale jucătoarelor și gradul de dificultate al combinațiilor tactice folosite. Duminică, am remarcat din nou străduința jucătoarelor de a aplica cu strictețe o anumită schemă care de regulă le reușea, dar în final mingea ocolea coșul. Am văzut din nou cum se urmărea cu insistență o anumită direcție de circulație a balonului, dar cînd în calea unei atacante apărea o adversară, prima se oprea, astfel că întreaga combinație tactică se destrăma. Și aceasta, pentru că jucătoarea respectivă nu posedă cunoștințele tehnico-tactice de bază. Minuirea mingii constituie încă o problemă, depășirile, schimbările de ritm și de direcție, corectitudinea aruncărilor la coș, sînt fie necunoscute, fie aplicate rudimentar de unele jucătoare. În schimb, încearcă să aplice teme tactice pretențioase...

De ce se sare peste a.b.c.?

D. STĂNCULESCU

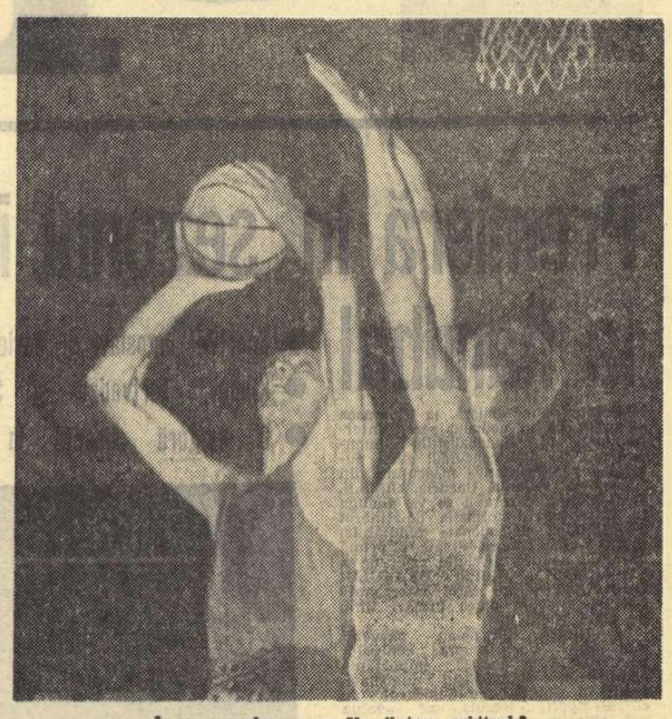

Încercare de capac. Va fluiera arbitrul?

CLASAMENTELE LA „A"

MASCULIN

1. Univ. Tim.	3	3	0	235—193	6
2. Steaua	3	3	0	230—200	6
3. Dinamo Buc.	3	3	0	159—138	6
4. Politehnica Buc.	3	2	1	210—174	5
5. Politehnica Iași	3	1	2	193—233	4
6. Comerțul Tg. M.	3	1	2	208—209	4
7. I.C.F.	3	1	2	179—210	4
8. Politeh. Galați	2	1	1	126—123	3
9. Rapid Buc.	2	1	1	142—149	3
10. Univ. Cluj	3	0	3	188—204	3
11. Farul C-ța	3	0	3	179—214	3
12. Crișul Oradea	1	0	1	0— 2	0

FEMININ

1. Politeh. Buc.	4	4	0	194—158	8
2. Rapid Buc.	4	3	1	229—192	7
3. Voința Brașov	4	3	1	177—144	7
4. Constr. Buc.	4	3	1	199—189	7
5. Univ. Cluj	4	2	2	203—183	6
6. I.C.F.	4	2	2	201—211	6
7. Mureșul Tg. M.	4	2	2	201—220	6
8. Voința Buc.	4	1	3	186—228	5
9. Progresul Buc.	4	0	4	159—187	4
10. Crișul Oradea	4	0	4	193—230	4

DUPĂ CAMPIONATELE FEMININE

SURSE ALE IMPREZICIEI...

Ceea ce deosebește, într-un grad mai mic sau mai mare, o jucătoare bine antrenată de alta slab pregătită, este acea automatizare a mișcărilor, evidentă în timpul concursului, generatoare a preciziei în lansarea bilei. Campionatele republicane individuale și pe perechi, încheiate duminică pe arena Voința din Capitală, au arătat — încă o dată — că sportivele care cunosc toate procedeele tehnice, pot rezista cu succes la trei jocuri în decurs de trei zile (situația confruntării de la București, după sistemul de desfășurare a campionatelor mondiale).

Cine a avut cea mai constantă comportare? Pentru a vă da seama mai bine de valoarea participantelor la recenta finală pe țară am alcătuit un clasament al celor trei evoluții: 1. Elena Trandafir (Laromet Buc.) 421(3) — 425(1) — 427(1) = 1 273 p.d.; 2. Ilse Schmidt (Hidromecanica Brașov) 442(1) — 416(3) — 413(1) = 1 271 p.d.; 3. Ileana Gyarfaș (Voința Cluj) 417(9) — 418(1) — 410(2) = 1 245 p.d.; 4. Florica Lăpușan (Rapid Buc.) 426(4) — 403(3) — 393(4) = 1 222 p.d.; 5. Cornelia Moldoveanu (Voința Buc.) 408(4) — 399(1) — 413 (4) = 1 220 p. d. 6. Margareta Szemani (Voința Tg. Mureș) 398(2) — 409(2) — 401(4) = 1 208 p. d.; 7. Tinca Balaban (Rapid Buc.) 436(0) — 383(2) — 387(1) = 1 206 p.d.; 8. Crista Szöcs (Voința Buc.) 386(4) — 385(4) — 421 (3) = 1 192 p.d.

Cu excepția Floricăi Lăpușan, restul sportivelor sînt vizate pentru a ne reprezenta în apropiatele întîlniri internaționale și campionate mondiale, întrecerile din sala Voința constituind o utilă verificare a capacității lor de joc. Primele trei jucătoare, sigure pe ele, au găsit cu ușurință canalul preferat, rezolvînd cu calm diferitele figuri care s-au ivit la „izolate". Celelalte au ayut, după cum se poate vedea din clasament o comportare oscilantă, ca urmare a unor carențe de ordin tehnic. Cifrele din paranteze reprezintă bilele trase în gol, ceea ce denotă că selecționabilele respective nu au precizie la „singuratice". Jucătoarele care n-au ratat lovituri și au înregistrat totuși rezultate peste 400 p.d., înseamnă că au „spart", din cauza unor defecțiuni de lansare la pozițiile „pline". Repetînd greșelile de acest fel, unele membre ale lotului (ca să nu mai vorbim de multe dintre celelalte finaliste, care au avut între 10 și 17 „bile goale") au intrat în criză și cu greu și-au revenit la ritmul normal. Explicația? Pornirea greșită de pe scîndura de lansare, balansarea brațului, imprimarea unui efect necorespunzător bilei, pentru a aminti numai cîteva dintre sursele impreciziei în lovituri.

TR. IOANIȚESCU

HIPISM RICȘA, LA A DOUA VICTORIE

Nimic senzațional în reuniunea de trap de duminică, preludiu al încheierii de sezon. Proba principală s-a soldat cu unul dintre acele rezultate surpriză pe care le furnizează citeodată caii de pură viteză reușind, cînd au și un minimum de formă, să scape de urmărirea adversarilor cu o clasă superioară: în Premiul Predeal, Jăratec, Răzmerița, Gorgona și Serpentina au încercat să evadeze: unii au galopat, alții s-au epuizat la cîteva sute de metri de sosire, Serpentina însă a rezistat pînă la potou și Sorg a trebuit, încă o dată, să se mulțumească cu locul al doilea. Însă cea mai frumoasă victorie a zilei a fost cea dobîndită de Tănase cu Ricșa, printr-o cursă de mare abilitate tactică. În plină formă se află un armăsar de trei ani al lui Toderaș, Vuet, cîștigător după ce pierduse mult teren în galop. Marcu a cîștigat cu doi dintre mînjii săi (Trubadur pare acum susceptibil de noi progrese), Szabo cu Sonia iar Ion Niculae cu Siminel, într-un dramatic final de alergare.

Duminica viitoare o „restanță" a programului de curse clasice: Criteriul de fond al caiior de trei ani, anticipare a Derbiului din 1968, cursă în care Orga și Păulis vor trebui să-și apere titlurile (provizorii!) de șefi de generație.

RADU GHECIU

Rezultate tehnice: alergarea I: Retiva (Sandu), Cartuș (1:38,8) C 25, O 124; alergarea a II-a: Sonia (Szabo), Fetru, Artera (1:36,9) C 2, O 14, E 92, O T 245; alergarea a III-a: Vuet (Toderaș), Soia, Horică (1:34) C 4, O 21, E 12, O T 131; alergarea a IV-a: Siminel (Ion Niculae), Aura (1:35,3) C 7, O 26, E 12; alergarea a V-a: Vrăjitor (Mihăilescu), Reper, Oresta (1:30,5) C 7, O 65, E 36, O T 460; alergarea a VI-a: Serpentina (Olteanu), Sorg (1:28,4) C 12, O 30, E 246; alergarea a VII-a: Ricșa (Tănase), Paleta, Antena (1:30,1) C 8, O 41, E 246, O T 444; alergarea a VIII-a: Trubadur (Marcu), Hedi (1:41,5) C 27, O 54, E 270.

Recorduri republicane de atletism la juniori mici și copii

● **Cu prilejul unui concurs desfășurat recent la Brașov, atleta Doina Radu (Cetatea Brașov) a aruncat mingea de oină la 58,08 m — nou record republican de copii. Vechiul record — 57,80 m — era deținut din 1966, de Lidia Păunescu. (C. GRUIA-coresp. principal).**

● **Duminică la Timișoara, atletul Petre Colț (Liceul nr. 4) a obținut un nou record republican de juniori mici la pentation, cu 3 200 p. Pe probe: 80 m — 10,0; lungime — 6,25; greutate 6 kg — 12,31; 90 mg — 14,0; suliță 0,600 kg — 63,20. Recordul precedent (2 952 p) a fost stabilit tot de P. Colț, în luna octombrie a acestui an.**

REZULTATE DIN „B" LA VOLEI

MASCULIN: C.S.M. Oradea — C.F.R. Cluj 0—3 (13, 5, 9), Pedagogic Tg. Mureș — Progresul Suceava 3—1 (—16, 8, 12, 13), I.C. Arad — Universitatea Craiova 3—1 (7, 4, —7, 5); FEMININ: Medicina Cluj — Universitatea Timișoara 1—3, Liceul „N. Bălcescu" Cluj — Școala sportivă Oradea 3—2, Sănătatea Tîrgoviște — Fl. roșie București 3—1 (—7, 3, 10, 14), Medicina Tg. Mureș — Pedagogic Oradea 3—0 (6, 9, 11).

CONFRUNTĂRILE DIFICILE ABIA ÎNCEP

Ar fi, desigur, hazardat să încercăm azi — după partidele cu reprezentativa Elveției — o analiză mai profundă a potențialului selecționatei noastre. Ar fi hazardat pentru că, după părerea noastră, testul la care au fost supuși jucătorii români nu a fost decît în parte convingător, oaspeții alcătuind, în ciuda viguroasei opoziții din cel de al doilea joc, o formație modestă, mai ales sub raport tactic.

Este mai bine, deci, să așteptăm și cele două confruntări cu reprezentativa R.D. Germane, echipă care de ani de zile evoluează în grupa A a campionatului mondial și a cărei valoare pe plan internațional este unanim recunoscută. Pînă atunci însă, nu putem lăsa să treacă totuși neobservate unele lucruri referitoare la evoluția hocheiștilor români. Vom privi critic meciurile considerînd mai folositoare încercarea de a îndrepta proiectorul atenției asupra unor carențe din jocul echipei, cu atît mai mult cu cît acestea nu sînt noi.

De pildă, ne-a îngrijorat fragilitatea apărării, în care fundașii s-au găsit de multe ori izolați de coechipierii lor, fiind în această situație obligați să lupte, uneori cu disperare, iar alteori să comită greșeli (pase la adversar sau degajări în față — extrem de periculoase în hochei). Problema este și mai acută, dacă ne reamintim că totuși hocheiștii elvețieni nu reprezentau un adversar de valoarea celor pe care îi vor întîlni — curînd de tot! — jucătorii noștri. În afară de aceasta, ne-a mai îngrijorat lipsa de eficacitate a echipei, capacitatea ei scăzută de a concretiza. Pentru că din cele 10 goluri înscrise selecționatei elvețiene, doar 2—3 au fost rezultatul unor acțiuni bine concepute și finalizate prompt. În plus se mai cere subliniat faptul că aportul fundașilor în realizarea golurilor a fost deosebit, ceea ce este foarte bine. Numai că înaintașii au rămas datori, atît în marcarea punctelor, cît și în contribuția pe care ar fi trebuit să o aibă la rezolvarea situațiilor din propria treime. Ceea ce nu mai este deloc bine...

S-ar putea ca aceste lucruri să-și aibă principala cauză în faptul că programul lotului reprezentativ a fost mai încărcat decît în alți ani și că unii jucători manifestă o oboseală, care le afectează desigur randamentul. Se poate... Dar ce-i de făcut atunci cu jocurile viitoare, cu apropiatul turneu din Canada, unde într-un interval relativ scurt de timp (aproximativ 3 săptămîni) echipa va susține 11 partide. Și ce partide! Ultimele două cu selecționatele canadiene care se pregătesc pentru Jocurile Olimpice!

Avem convingerea că atît cei doi antrenori, ajutați de medicul echipei, cît și jucătorii selecționați, vor găsi cele mai bune căi de rezolvare a situației și că echipa de hochei ne va oferi în continuare satisfacția unor bune comportări, pe lîngă victoriile cu care ne-a obișnuit în ultima vreme.

C. A.